

บทที่ 2

สิทธิการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย

การศึกษาในบทนี้จะเป็นการศึกษาถึงสิทธิการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด หรือแอลจีไทย ในประเทศไทย ภายใต้กฎหมายภายในของ ไทย และสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสิทธิในการเข้าสู่ตลาด (Market Access) ของคนต่างด้าวในประเทศไทยนั้น เป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน จึงตกอยู่ภายใต้กฎหมายมหาชนของรัฐคู่กรณี และเมื่อแอลจีไทยจะเข้าสู่ตลาด (Market Access) ในประเทศไทย นิติสัมพันธ์ระหว่าง แอลจีไทยกับประเทศไทยจึงตกอยู่ภายใต้กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ เว้นแต่จะมีสนธิสัญญา กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

โดยการศึกษาในบทนี้จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 เรื่องหลัก ๆ ได้แก่กฎหมายที่กำหนด สิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทย รวมถึงการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยใน ประเทศไทย และการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยในประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 กฎหมายที่กำหนดสิทธิการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย

เป็นที่ทราบแล้วว่าตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล นิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนที่มีลักษณะระหว่างประเทศย่อมเป็นไปตามกฎหมายมหาชนภายในของรัฐคู่กรณี เว้นแต่จะมีสนธิสัญญากำหนดเป็นอย่างอื่น

ดังนั้น ในการศึกษากฎหมายที่กำหนดสิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในหัวข้อนี้ จึงจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 เรื่องหลัก ๆ กล่าวคือ สิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยใน ประเทศไทย ภายใต้กฎหมายไทยในฐานะที่เป็นกฎหมายมหาชนภายในของรัฐคู่กรณี และสิทธิ การประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยภายใต้สนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมี ความผูกพันตามพันธกรณีต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 สิทธิการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย ภายใต้กฎหมายไทย

ในการเข้าสู่ตลาด (Market Access) เพื่อเข้าประกอบธุรกิจในดินแดนของรัฐใดรัฐหนึ่ง นั้นจะมีลักษณะเป็นนิติสัมพันธ์ที่เอกชนร้องขอต่อรัฐอธิปไตยเจ้าของดินแดนที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในดินแดนนั้น นิติสัมพันธ์นี้จึงเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน

เมื่อจะต้องพิจารณาการเข้าสู่ตลาด (Market Access) ในประเทศไทยเพื่อลงทุนของแอลจีไทย กรณีย่อมจะเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนระหว่างแอลจีไทยกับประเทศไทย จึงต้องใช้กฎหมายของประเทศไทยในการพิจารณาสัทธิของแอลจีไทย ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยเป็นรัฐเจ้าของดินแดนที่มีการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยนั่นเอง

ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

โดยผลของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 คนต่างด้าวจะสามารถประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้ ถ้าได้รับการอนุญาตจากประเทศไทยตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อแอลจีไทยมีสถานะเป็นคนต่างด้าว โดยผลของคำนิยามตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินี้ เพราะแอลจีไทยเป็นนิติบุคคลที่มีหุ้นข้างมากถือโดยคนต่างด้าว แอลจีไทยจึงต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจในประเทศไทย

แต่ตามข้อเท็จจริงในกรณีของแอลจีไทยนี้ย่อมจะตกอยู่ภายใต้มาตรา 12 เพราะเป็นกรณีของธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และเมื่อแอลจีไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุน แอลจีไทยจึงอาจประกอบธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยแอลจีไทยจะต้องแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยข้อเท็จจริงที่วัตถุประสงค์ของแอลจีไทยบางส่วนเป็นธุรกิจบัญชีสาม แอลจีไทยจะสามารถประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้ ก็ต่อเมื่อแอลจีไทยได้แจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจในประเทศไทย และแอลจีไทยได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว

สำหรับข้อค้นที่ได้จากการศึกษาหัวข้อนี้พบว่าหากพิจารณาตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลแล้ว ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยนั้นจะต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เว้นแต่จะมีสนธิสัญญากำหนดเอาไว้เป็นอย่างอื่น

2.1.2 สิทธิการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย ภายใต้สนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี

ตามที่ได้กล่าวแล้วว่าการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทยนั้น ถือเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชนที่มีลักษณะระหว่างประเทศ และย่อมจะเป็นไปตามกฎหมายมหาชนภายในของรัฐคู่กรณีกล่าวคือกฎหมายไทย เว้นแต่จะมีสนธิสัญญากำหนดเป็นอย่างอื่น

และตามที่ได้ทราบแล้วว่าในการเข้าสู่ตลาด (Market Access) เพื่อเข้าประกอบธุรกิจในดินแดนของรัฐใดรัฐหนึ่งนั้นจะมีลักษณะเป็นนิติสัมพันธ์ที่เอกชนร้องขอต่อรัฐอธิปไตยเจ้าของดินแดนที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในดินแดนนั้น นิติสัมพันธ์นี้จึงเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน และเมื่อเอกชนเป็นคนต่างด้าวในรัฐดังกล่าว นิติสัมพันธ์นั้นจึงมีลักษณะระหว่างประเทศ

ดังนั้น การศึกษาถึงสิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ทั้งนี้ โดยผลของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 นั้น คนต่างด้าวจะสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาล หรือโดยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ดังนั้น คนต่างด้าวจึงสามารถใช้สิทธิการประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้โดยอาศัยบทบัญญัติในมาตรา 10 นี้ประกอบกับสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี

อย่างไรก็ดี ในการศึกษาหัวข้อนี้ผู้เขียนจะไม่ทำการศึกษาในกรณีสิทธิที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาล เนื่องจากการอนุญาตในกรณีนี้จะเป็นการอนุญาตเป็นการเฉพาะกาล และเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีในแต่ละช่วงเวลา จึงอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้น ในการศึกษาในหัวข้อนี้จึงจะทำการศึกษาเฉพาะสิทธิที่เป็นไปตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ดังนี้

2.1.2.1 ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of Republic of Korea for the Promotion and Protection Investment)

เนื่องจากความตกลงนี้เป็นความตกลงทวิภาคีระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลเกาหลี ผู้ทรงสิทธิภายใต้ความตกลงนี้จำเป็นต้องเป็นสัญชาติของไทยหรือสัญชาติของเกาหลี หรือเป็นบริษัทที่ได้ก่อตั้งขึ้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือเป็นบริษัทที่ได้ก่อตั้งขึ้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเกาหลีแล้วแต่กรณี ตามที่ได้ศึกษาแล้วในเรื่องสถานะบุคคลของแอลจีไทย ภายใต้ความตกลงฉบับนี้

ดังนั้น คนต่างด้าวที่จะสามารถใช้สิทธิตามความตกลงฉบับนี้ในประเทศไทยได้ จะต้องเป็นสัญชาติของเกาหลี หรือเป็นบริษัทที่ได้ก่อตั้งขึ้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเกาหลีเท่านั้น

และเมื่อข้อเท็จจริงที่แอลจีไทยเป็นนิติบุคคลที่ได้ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แอลจีไทย จึงไม่มีโอกาสบริโภคสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ในประเทศไทยได้เลย แอลจีไทยจึงไม่สามารถที่จะใช้สิทธิตามความตกลงฉบับนี้เพื่อการประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้

อย่างไรก็ดี เมื่อแอลจีไทยไม่สามารถใช้สิทธิตามความตกลงฉบับนี้ในประเทศไทยได้ จึงทำให้การประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยจะต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว 2542 หน้าที่

2.1.2.2 ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement)

ปัจจุบันประเทศไทยได้เป็นภาคีในความตกลงเขตการค้าเสรี หรือ FTA อยู่หลายฉบับ และกับหลาย ๆ ประเทศ ซึ่ง FTA บางฉบับจะเป็นความตกลงพหุภาคี เช่นเขตการค้า BIMSTEC (ประกอบด้วยประเทศบังกลาเทศ อินเดีย พม่า ศรีลังกา ไทย และสมาชิกใหม่ 2 ประเทศ คือ เนปาล และภูฏาน) หรือเขตการค้าอาเซียน-อินเดีย เป็นต้น แต่สำหรับ FTA บางฉบับจะเป็นความตกลงทวิภาคี เช่น เขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย เขตการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ เขตการค้าเสรีไทย-จีน เขตการค้าไทย-อินเดีย เขตการค้าไทย-บาหลีเรน เขตการค้าไทย-เปรู เป็นต้น¹

¹ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, “กรอบความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area:FTA),” <[http://www.dft.moc.go.th/level4Frame.asp?sPage=the_files/\\$\\$12/level3/AgreementFTA.htm&level3=923](http://www.dft.moc.go.th/level4Frame.asp?sPage=the_files/$$12/level3/AgreementFTA.htm&level3=923)>, วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551.

โดยสิทธิในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวภายใต้ความตกลง FTA นี้จะถูกระบุไว้ในหมวดการค้าบริการของความตกลงแต่ละฉบับ เนื่องจาก FTA ที่ประเทศไทยทำกับต่างประเทศนั้น มีอยู่หลายฉบับ แต่เนื้อหาหลัก ๆ จะมีความคล้ายคลึงกันกับความตกลง GATS ขององค์การการค้าโลก เช่น คำนิยามของคำว่าบุคคล นิติบุคคล และการค้าบริการ เป็นต้น ดังนั้น ผู้เขียนจึงจะขอหยิบยกเอาความตกลง FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียมาเป็นตัวอย่างในการศึกษากรณีนี้

ตามที่ได้กล่าวแล้วว่าตามคำนิยามของคำว่า “นิติบุคคลของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง” ตามข้อ 802 (a) (1) ของความตกลง FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียนั้น เมื่อนำมาใช้กับแอลจีไทยจะทำให้แอลจีไทยเป็นนิติบุคคลไทย เพราะได้ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และทำให้แอลจีไทยไม่สามารถบริโภคสิทธิตามความตกลง FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียในประเทศไทยได้ แต่แอลจีไทยจะสามารถบริโภคสิทธิประโยชน์ตามความตกลง FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียได้ในประเทศออสเตรเลียเท่านั้น

แต่ถ้าเป็นกรณีของนิติบุคคลที่ได้ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายของออสเตรเลีย ย่อมที่จะสามารถใช้สิทธิตามความตกลง FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียในประเทศไทยได้

ดังนั้น แอลจีไทยจึงไม่สามารถที่จะใช้สิทธิตามความตกลงฉบับนี้เพื่อการประกอบกิจการในประเทศไทยได้เลย ผลที่ตามมาคือการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยจะต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว 2542 อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.1.2.3 ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Service)

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ประเทศไทยจึงย่อมต้องมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม GATS นี้ โดยประเทศไทยจะต้องอนุญาตให้บุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติของประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก หรือนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก สามารถเข้ามาให้บริการในประเทศไทยในรูปแบบ Commercial Presence ได้

โดยคนชาติของประเทศสมาชิกอื่นใดย่อมที่จะได้รับสิทธิให้ก่อตั้งเป็นนิติบุคคลรูปแบบต่าง ๆ ในประเทศไทยได้ เช่น บริษัทจำกัด (Limited Company) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล (Ordinary Partnership) บริษัทมหาชนจำกัด (Public

Company) สหกรณ์ (Cooperative) มูลนิธิ (Foundation) สมาคม (Association) สมาคมการค้า (Trade Association) และหอการค้า (Chamber of Commerce)

อย่างไรก็ดี การที่คนต่างด้าวจะสามารถใช้สิทธิตามความตกลง GATS เพื่อประกอบการในประเทศไทยได้หรือไม่ นั้น จะสามารถพิจารณาได้จากคำจำกัดความที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบว่าคนต่างด้าวประเภทใดบ้างที่มีสิทธิหรือไม่มีสิทธิ

และเมื่อได้พิจารณาคำจำกัดความตามข้อ 28 (l) และข้อ 28 (m) (1) จะเห็นได้ว่านิติบุคคลที่จะสามารถใช้สิทธิตามความตกลง GATS ในประเทศไทยได้นั้นจะต้องเป็นนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศสมาชิกอื่น ไม่ใช่นิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยแต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อแอลจีไทยเป็นนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย จึงทำให้แอลจีไทยไม่สามารถบริโภคสิทธิประโยชน์ตามความตกลง GATS นี้ในประเทศไทยได้ แต่แอลจีไทยสามารถบริโภคสิทธิประโยชน์ตามความตกลง GATS นี้ในประเทศสมาชิกอื่น ๆ ขององค์การการค้าโลกได้ทุกประเทศ

และเมื่อแอลจีไทยไม่สามารถบริโภคสิทธิประโยชน์ตามความตกลง GATS ในประเทศไทยได้ ส่งผลให้การประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยจะต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว 2542 เช่นกัน

อย่างไรก็ดี ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาสิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทย ตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีแล้ว ทราบว่าแอลจีไทยไม่สามารถบริโภคสิทธิประโยชน์จากสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีความผูกพันตามพันธกรณีฉบับใดในประเทศไทยได้เลย ด้วยเหตุที่สนธิสัญญาทุกฉบับถือว่าแอลจีไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลไทยจากการก่อตั้งนิติบุคคลตามกฎหมายไทยนั่นเอง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้สิทธิในการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยโดยอาศัยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีความผูกพันตามพันธกรณีนั้น จึงไม่ใช่ช่องทางที่แอลจีไทยได้รับประโยชน์ รวมทั้งไม่ใช่ช่องทางที่เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยแต่อย่างใด แต่ช่องทางที่แอลจีไทยจะสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดนั้น น่าจะเป็นกรณีการใช้สิทธิในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว นั่นเอง

2.2 การประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย

ในหัวข้อนี้จะเป็นกล่าวถึงข้อเท็จจริงในการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยในปัจจุบัน และความเป็นได้ที่แอลจีไทยจะประกอบธุรกิจในประเภทธุรกิจอื่นในประเทศไทยตามคำสั่งของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของแอลจีไทย ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถทราบถึงช่องทางที่เหมาะสมและการได้รับประโยชน์สูงสุดจากการประกอบธุรกิจอื่น ๆ ในประเทศไทย ซึ่งการศึกษาในหัวข้อนี้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ประเภทการประกอบธุรกิจของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย ในปัจจุบัน

แอลจีไทยได้เข้ามาจัดตั้งเป็นนิติบุคคลรูปแบบบริษัทจำกัดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2540 มีขอบวัตถุประสงค์เพื่อการประกอบธุรกิจผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่ อุปกรณ์ ชิ้นส่วนของเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ การส่งผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่ อุปกรณ์ ชิ้นส่วนของเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ไปขายยังต่างประเทศ นำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่ อุปกรณ์ ชิ้นส่วนของเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อจำหน่ายในประเทศไทยและต่างประเทศ การทำธุรกิจบริการ การให้บริการติดตั้ง บำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า²

และในปัจจุบันแอลจีไทยเป็นผู้ผลิตสินค้าประเภทเครื่องซักผ้า เครื่องไมโครเวฟ เครื่องปรับอากาศ คอมเพลสเซอร์สำหรับเครื่องปรับอากาศ และเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ รวมทั้งเป็นผู้นำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ตู้เย็น จอคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่น DVD เครื่องเล่น VCD และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น นอกจากนี้ แอลจีไทยยังให้บริการในการติดตั้ง บำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า อีกด้วย

สำหรับการเข้าสู่ตลาด (Market Access) ในประเทศไทยของแอลจีไทยในปัจจุบัน แอลจีไทยได้เลือกเข้าสู่ตลาด (Market Access) โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กล่าวคือ แอลจีไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 จึงทำให้แอลจีไทยสามารถประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้ แม้จะถูกมองว่าเป็นคนต่างด้าวในประเทศไทยก็ตาม ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์ที่

² รายละเอียดปรากฏตามหนังสือรับรองบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ออกโดยสำนักจดทะเบียนธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

แอลจีไทยได้รับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 นั้น สามารถดูได้ในภาคผนวก
ง. หน้า 103

2.2.2 ความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย

เนื่องจากกลุ่มบริษัทแอลจี (LG Corp.) ในเกาหลีได้แบ่งกลุ่มบริษัทออกเป็น 3 กลุ่มคือ³
(1) กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (2) กลุ่มเคมีภัณฑ์ และ (3) กลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมและ
ธุรกิจบริการ ซึ่งกลุ่มบริษัทแอลจี (LG Corp.) นั้น มีบริษัทตั้งอยู่ในทั่วทุกภูมิภาคของโลก ดังนั้น
แอลจีไทยจึงมีโอกาสที่จะถูกบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ อิงค์ ซึ่งเป็นบริษัทแม่ สั่งให้แอลจีไทย
นำเอาธุรกิจอื่นมาดำเนินการในประเทศไทยได้

ดังนั้น ความเป็นไปได้ของธุรกิจที่แอลจีไทย อาจต้องนำเข้ามาดำเนินการในประเทศไทย
ตามคำสั่งของบริษัทแม่นั้นได้แก่ ธุรกิจเคมีภัณฑ์ ธุรกิจโทรคมนาคม และธุรกิจบริการ

อย่างไรก็ดี สำหรับการเข้าสู่ตลาด (Market Access) ของแอลจีไทยในธุรกิจเคมีภัณฑ์
ธุรกิจโทรคมนาคม และธุรกิจบริการในประเทศไทยนั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าการเข้าสู่ตลาด
(Market Access) โดยอาศัยบทบัญญัติตามมาตรา 12 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคน
ต่างด้าว พ.ศ. 2542 กล่าวคือการได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
ลงทุน พ.ศ. 2520 นั้นน่าจะเป็นประโยชน์กับแอลจีไทยมากกว่าการเข้าสู่ตลาด (Market Access)
ในประเทศไทยโดยวิธีการอื่น เพราะสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
พ.ศ. 2520 นั้นเป็นสิทธิที่ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ในการ
นำเข้าคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ การมีสิทธิในการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน การได้รับยกเว้นอากรขา
เข้าเครื่องจักร การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และการมีสิทธิในการนำเงินตราต่างประเทศ
ออกนอกประเทศไทยได้ เป็นต้น

นอกจากนี้ ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยใน
ประเทศไทยภายใต้สนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีแล้ว ทำให้
ทราบว่าแอลจีไทยไม่สามารถบริโภคสิทธิประโยชน์จากสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือ
สนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีความผูกพันตามพันธกรณีฉบับใดในประเทศไทยได้เลย เพราะ

³ LG Group, <<http://www.lg.net/eabout/business/index.jsp?cmd=company>>, 5
February 2008.

สนธิสัญญาทุกฉบับต่างถือว่าแอลจีไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลไทย อันเป็นผลจากการก่อตั้งนิติบุคคลของแอลจีไทยเป็นไปตามกฎหมายไทย ทำให้การประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยจึงต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

ดังนั้น ผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นข้อสนับสนุนที่ดีในการที่จะเสนอแนะว่าการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเภทธุรกิจอื่นในประเทศไทยนั้น แอลจีไทยควรที่จะเข้าสู่ตลาด (Market Access) โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ตามที่ได้กล่าวแล้ว

2.3 การจัดการทรัพย์สินของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในประเทศไทย

เมื่อแอลจีไทยมีสิทธิในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จึงทำให้แอลจีไทยมีสิทธิในการจัดการทรัพย์สินของตนเองในฐานะที่เป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย ซึ่งสิทธิในการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยบางประการนั้นจะมีความแตกต่างกับคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่พอสมควร โดยเฉพาะการถือครองที่ดินในประเทศไทย และการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี แม้ว่าแอลจีไทยจะมีสิทธิในการจัดการทรัพย์สินของตนเองก็ตาม แต่ประเทศไทยในฐานะรัฐอธิปไตยเจ้าของดินแดนก็อาจมีสิทธิโดยชอบในการจัดการทรัพย์สินทุกประเภทที่ตั้งอยู่ในดินแดนของประเทศไทยได้ ดังนั้น การศึกษาการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยโดยรัฐบาลไทยจึงมีความสำคัญอย่างมาก เพื่อที่จะสามารถตอบโจทก์ที่ว่าแอลจีไทยในฐานะที่เป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้นจะสามารถถูกจัดการทรัพย์สินโดยรัฐบาลไทยได้หรือไม่ และถ้าได้จะมีกรณีใดบ้าง

สำหรับการศึกษาในเรื่องการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยในประเทศไทยนี้จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ กล่าวคือ ในส่วนแรกจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยโดยแอลจีไทยเองในฐานะที่เป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และส่วนที่สองจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยโดยรัฐบาลไทยตามกฎหมายมหาชนในสถานการณ์พิเศษ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 การจัดการทรัพย์สินของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด

โดยบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ในฐานะที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

การจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยในฐานะที่เป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามหัวข้อนี้จะทำการศึกษาถึงการจัดการทรัพย์สินในประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ การถือครองที่ดิน และทรัพย์สินในประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ การนำเข้าเครื่องจักร เนื่องจากแอลจีไทยในฐานะคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้นจะมีสิทธิพิเศษในการจัดการทรัพย์สินดังกล่าวที่มีความแตกต่างจากคนต่างด้าวทั่วไป ที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ดังที่กล่าวแล้ว

และการศึกษาในหัวข้อนี้จะทำให้สามารถค้นพบข้อมูลที่ประโยชน์อย่างยิ่งกับคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่มีความประสงค์จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยในอนาคต ซึ่งการศึกษานั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1.1 การจัดการทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ (การถือครองที่ดิน)

โดยการจัดการทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ของแอลจีไทยนั้น จะทำการศึกษาเฉพาะกรณีที่แอลจีไทยมีสิทธิในการถือครองที่ดินในประเทศไทยเท่านั้น

และการกำหนดสิทธิในการถือครองที่ดินของคนต่างด้าวในประเทศไทยนั้น โดยหลักแล้วจะเป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดิน เว้นแต่จะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

สำหรับการพิจารณาคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินนั้น จะมีหลักการในการพิจารณาที่คล้ายคลึงกับการพิจารณาคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งจะใช้หลักการควบคุมนิติบุคคลเป็นตัวกำหนดว่านิติบุคคลใดเป็นคนต่างด้าวบ้าง กล่าวคือ หากผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ของนิติบุคคลใดเป็นคนต่างด้าว นิติบุคคลนั้นก็จะมีสถานะเป็นคนต่างด้าวด้วย และส่งผลให้ไม่สามารถถือครองที่ดินในประเทศไทยได้ เว้นแต่จะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

อย่างไรก็ตาม ในประมวลกฎหมายที่ดินเองก็ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าคนต่างด้าวคือบุคคลประเภทใดบ้าง แต่ประมวลกฎหมายที่ดินเพียงแต่กำหนดว่านิติบุคคลใดบ้างที่มีสิทธิในที่ดินเสมือนคนต่างด้าวเท่านั้น

ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา 97 ซึ่งได้กำหนดให้บรรดานิติบุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิในที่ดินได้เสมือนกับคนต่างด้าว

(1) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มีหุ้นอันเป็นทุนจดทะเบียน ถือโดยคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนจดทะเบียน หรือผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นแล้วแต่กรณี รวมถึงบริษัทจำกัดใดที่ออกไปหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนแล้ว ที่มีคนต่างด้าวมูลค่าเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนทั้งหมด หรือผู้ถือหุ้นส่วนเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนของผู้ถือหุ้นแล้วแต่กรณี

(3) สมาคมรวมทั้งสหกรณ์ที่มีสมาชิกเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวน หรือดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์คนต่างด้าวโดยเฉพาะ หรือเป็นส่วนใหญ่

(4) มูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์คนต่างด้าวโดยเฉพาะ หรือเป็นส่วนใหญ่ และในกรณีที่นิติบุคคลที่ระบุไว้ข้างต้นนั้น ได้เข้าถือหุ้นหรือลงหุ้นแล้วแต่กรณี นิติบุคคลอื่นที่ถูกถือหุ้นหรือลงหุ้นนั้นก็จะต้องถือว่าเป็นคนต่างด้าวด้วย (มาตรา 98 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน)

ดังนั้น โดยผลของมาตรา 97 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อข้อเท็จจริงที่ว่าแอลจีไทยมีทุนจดทะเบียนที่ถือโดยคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนจดทะเบียน และมีผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น จึงทำให้แอลจีไทยมีสิทธิในการถือครองที่ดินในประเทศไทยเสมือนคนต่างด้าว

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วคนต่างด้าวจะไม่สามารถถือครองที่ดินในประเทศไทยได้ เว้นแต่คนต่างด้าวจะอาศัยบทสนธิสัญญาซึ่งบัญญัติให้มีกรรมสิทธิ์ได้ และอยู่ในบังคับประมวลกฎหมายที่ดิน (ตามมาตรา 86 ประมวลกฎหมายที่ดิน) แต่ทั้งนี้จะถูกจำกัดจำนวนในการถือครองที่ดิน ซึ่งถ้าเป็นการถือครองที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม คนต่างด้าวจะถือครองที่ดินได้ไม่เกินจำนวน 10 ไร่ (มาตรา 87 ประมวลกฎหมายที่ดิน) แต่ในกรณีที่เป็นคนต่างด้าวที่มีเงินมาลงทุนตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท และต้องดำรงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 3 ปีนั้น จะสามารถถือครองที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยได้ไม่เกิน 1 ไร่ และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย (มาตรา 96 ทวิ ประมวลกฎหมายที่ดิน)

ทั้งนี้ เนื่องจากแอลจีไทยเป็นคนต่างด้าวที่เข้าสู่ตลาด (Market Access) โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กล่าวคือ แอลจีไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการลงทุน และโดยผลของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ทำให้แอลจีไทยสามารถที่จะถือ

ครองที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมได้เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน กล่าวคือแอลจีไทยสามารถถือครองที่ดินได้เกินกว่าจำนวน 10 ไร่

2.3.1.2 การจัดการทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ (การนำเข้าเครื่องจักร)

สำหรับการจัดการทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ของแอลจีไทยนั้น จะศึกษาเฉพาะกรณีที่แอลจีไทยได้นำเข้าเครื่องจักรเพื่อใช้ในการประกอบกิจการเท่านั้น

และตามที่ได้กล่าวแล้วว่าแอลจีไทยเป็นคนต่างด้าวที่เข้าสู่ตลาด (Market Access) โดยอาศัยบทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กล่าวคือได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 จึงทำให้แอลจีไทยได้รับสิทธิประโยชน์ในการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างไปจากคนต่างด้าวทั่ว ๆ ไป ที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย

อย่างไรก็ดี สำหรับเครื่องจักรที่แอลจีไทยจะสามารถนำเข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจนั้น ได้แก่ เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และโครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย (มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520)

และในปัจจุบันนั้น แอลจีไทยได้มีการนำเข้าเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจจากต่างประเทศทั้งหมด⁴ ซึ่งถ้าหากแอลจีไทยเป็นต่างด้าวที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน แอลจีไทยย่อมที่จะตกอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ซึ่งจะทำให้แอลจีไทยต้องเสียอากรขาเข้าตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

แต่เนื่องจากแอลจีไทยเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จึงทำให้แอลจีไทยไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 และแอลจีไทยยังได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรที่นำเข้างดงกล่าวจะต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่สามารถผลิตหรือประกอบได้ในประเทศไทยซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ (มาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520)

⁴ สัมภาษณ์ สุภาพร หวลวิไล, ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกส่งเสริมการลงทุน: บริษัท แอลจีอีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด, 5 กุมภาพันธ์ 2551.

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยแอลจีไทยอยู่ในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน ในหมวด 5 ประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีข้อกำหนดเป็นการเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมประเภทนี้ จึงทำให้แอลจีไทยได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรตลอดระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน กล่าวคือ แอลจีไทยจะได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรจนกว่าแอลจีไทยจะได้ปิดกิจการนั่นเอง

2.3.2 การจัดการทรัพย์สินของบริษัท แอลจี อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด

โดยรัฐบาลไทย ตามกฎหมายมหาชนในสถานการณ์พิเศษ

สำหรับการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทย โดยรัฐบาลไทยภายใต้กฎหมายมหาชนในสถานการณ์พิเศษนี้ จะเป็นกรณีเฉพาะเมื่อรัฐบาลไทยได้เห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อความมั่นคง สาธารณะ ความปลอดภัย และสงบสุขของประชาชน รัฐบาลไทยอาจควบคุมและจัดการกิจการ หรือทรัพย์สินคนต่างด้าว นั่นเอง

และในปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินคนต่างด้าวอยู่ด้วยกันหลายฉบับ ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยมากที่สุดที่ผู้เขียนจะทำการศึกษาในหัวข้อนี้ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวกในภาวะคับขัน พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกักคุมตัว และการควบคุมจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เป็นศัตรูต่อสหประชาชาติ พ.ศ. 2488 โดยการควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินคนต่างด้าว ตามกฎหมายดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.2.1 พระราชบัญญัติควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าว

บางจำพวกในภาวะคับขัน พ.ศ. 2484

ตามที่ได้กล่าวในหัวข้อสถานะบุคคลของแอลจีไทยตามพระราชบัญญัตินี้แล้วพบว่า แอลจีไทยได้ถูกถือว่าเป็นคนต่างด้าว รวมถึงผู้ถือหุ้นของแอลจีไทยที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล กล่าวคือ บริษัท แอลจี อิเล็กทรอนิกส์ อิงค์ นั้น ก็ถูกถือว่าเป็นคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นกัน

และโดยผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้แอลจีไทย และผู้ถือหุ้นของแอลจีไทยจึงอาจถูก รัฐบาลไทยควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการอื่นใดตามมาตรา 7 เมื่อรัฐบาลไทยเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อความมั่นคง สาธารณะ ความปลอดภัย และสงบสุขของประชาชน

เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ หรือของคนไทย และรัฐบาลไทยยังสามารถควบคุมและจัดการทรัพย์สินของผู้ถือหุ้นแอลจีไทยที่เป็นบุคคลธรรมดาได้ ตามความในมาตรา 5 เนื่องจากผู้ถือหุ้นของแอลจีไทยดังกล่าวไม่มีสัญชาติไทย

โปรดสังเกตว่าการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยในกรณีนี้จะไม่ใช้กรณีเดียวกันกับการจัดการทรัพย์สินโดยความตั้งใจของแอลจีไทย แต่การจัดการทรัพย์สินนี้จะเป็นการกระทำโดยรัฐบาลไทย ภายใต้อำนาจตามกฎหมายนั่นเอง

2.3.2.2 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกักคุมตัวและการควบคุมจัดกิจการหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เป็นศัตรูต่อสหประชาชาติ พ.ศ. 2488

ตามที่ได้ศึกษาในหัวข้อสถานะบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้พบว่าแอลจีไทย และผู้ถือหุ้นของแอลจีไทยเป็นคนต่างด้าว ทำให้แอลจีไทย และผู้ถือหุ้นของแอลจีไทย อาจถูกรัฐบาลไทยกักคุมตัวและควบคุมจัดกิจการหรือทรัพย์สินได้ หากนายกรัฐมนตรียของประเทศไทยได้ประกาศว่าเกาหลีเป็นศัตรูต่อสหประชาชาติ ตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

โปรดสังเกตว่าแอลจีไทยจะสามารถถูกรัฐบาลไทยจัดการทรัพย์สินภายใต้กฎหมายฉบับนี้ได้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลไทยได้ประกาศให้เกาหลีเป็นศัตรูต่อสหประชาชาติเท่านั้น

จากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทย โดยรัฐบาลไทย ภายใต้กฎหมายทั้ง 2 ฉบับข้างต้นนี้ จะเป็นกรณีที่รัฐบาลไทยใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือดินแดนของประเทศไทย ด้วยเหตุที่รัฐทุกรัฐมีอธิปไตยเหนือดินแดนอย่างเต็มที่ จึงไม่มีบุคคลใดหรือทรัพย์สินใดที่จะสามารถทำทลายอำนาจรัฐเหนือดินแดนนี้ได้

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยได้มีกฎหมายภายในเพื่อให้หลักประกันแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยโดยจะไม่โอนกิจการของคนต่างด้าวเป็นของรัฐแล้ว ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2522 ที่ได้ให้หลักประกันว่าจะไม่โอนกิจการของผู้ลงทุนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแล้วมาเป็นของรัฐ

ดังนั้น เมื่อฟังข้อเท็จจริงได้ว่าแอลจีไทยเป็นผู้ลงทุนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน รัฐบาลไทยจึงไม่สามารถที่จะโอนกิจการของแอลจีไทยมาเป็นของประเทศไทยได้

นอกจากนั้น ในปัจจุบันประเทศไทยยังมีความตกลงทวิภาคีเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (The Promotion and Protection of Investment) กับประเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการส่งเสริมและสร้างความมั่นคงของการลงทุน เช่น ความตกลงระหว่างรัฐบาล

แห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of Korea for the Promotion and Protection Investment) เป็นต้น ทำให้นิติบุคคลที่ถือว่าเป็นคนชาติหรือเป็นบริษัทของรัฐภาคีในความตกลงดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครอง และไม่อาจถูกจัดการทรัพย์สินโดยรัฐบาลไทยได้ และในกรณีนี้แอลจีไทยก็ได้รับการคุ้มครองเช่นกัน ด้วยเหตุที่ความตกลงนี้ได้ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นคนชาติและบริษัทของเกาหลีที่ได้ถือหุ้นในแอลจีไทย จึงส่งผลให้แอลจีไทยได้รับความคุ้มครองไปด้วยโดยปริยาย

อย่างไรก็ดี ข้อค้นพบจากการศึกษาบทนี้ทำให้ทราบว่าสิทธิในการประกอบธุรกิจของแอลจีไทยในประเทศไทยในปัจจุบันนั้นจะตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 รวมทั้งกรณีที่แอลจีไทยจะนำเอาประเภทธุรกิจอื่นมาประกอบกิจการในประเทศไทยนั้น แอลจีไทยก็จำเป็นต้องได้รับสิทธิตามมาตรา 12 นี้เช่นกัน และในการจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยในประเทศไทยจะตกอยู่ภายใต้ความคุ้มครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2522 ทำให้รัฐบาลไทยไม่อาจเข้ามาจัดการทรัพย์สินของแอลจีไทยได้ ทั้งนี้ เมื่อแอลจีไทยมีสิทธิและเสรีภาพในการประกอบธุรกิจในประเทศไทยแล้ว แอลจีไทยก็สมควรที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของตนด้วย ดังนั้น ในบทต่อไปจึงจะทำการศึกษาถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของแอลจีไทยในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย